



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 211/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Matejom Oslackým, Jarabinkova 8E, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 4S/56/2023 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom správneho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania.

2. Správnym súdom je vedené konanie o všeobecnej správnej žalobe sťažovateľa proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci – Kancelária Bratislava (ďalej len „CPP“) sp. zn. KaBA-31596/8936/2023-73141/2023 z 23. júna 2023. Konanie bolo začaté na základe žaloby sťažovateľa z 12. júla 2023, ktorú podal bez právneho zastúpenia a neskôr doplnil prostredníctvom právneho zástupcu 26. júla 2023.

3. V správnom konaní sa sťažovateľ domáha zrušenia rozhodnutia CPP o nepriznaní nároku sťažovateľovi na poskytnutie právnej pomoci v civilnom konaní sp. zn. 11C/60/2015, ktoré bolo medzičasom ukončené (a rozhodnutie prvostupňového súdu bolo potvrdené odvolacím súdom).

4. Sťažovateľ namieta, že súd bol od podania žaloby (júl 2023) až do zaslania výzvy žalovanému na vyjadrenie (12. januára 2024) nečinný. Následne mal byť opätovne nečinný od márneho uplynutia lehoty na predloženie repliky (11. marca 2024) až do zaslania výzvy žalovanému na predloženie rozhodnutia (12. septembra 2024). Od doručenia odpovede žalovaného (25. septembra 2024) je súd podľa sťažovateľa opäť nečinný.

## II.

### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania sporovej strany a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Ústavný súd [obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“)] prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESLP z 30. 3. 2023 vo veci Roth Nevedálová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 50525/21, bod 11, obdobne IV. ÚS 465/2022).

7. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia uplatneného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (IV. ÚS 172/2020).

8. Ústavný súd ďalej poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej opakovane pripomína, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravídla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (porov. II. ÚS 359/2024).

9. Ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka správneho konania predstavuje v súčasnosti celkom rok a osem mesiacov. Vzhľadom na sťažovateľom predstreté argumenty, ako aj typ správnej žaloby nemožno postup správneho súdu v namietanom konaní hodnotiť ako optimálny. Túto nečinnosť správneho súdu možno považovať za prieťahy v konaní, ktoré však, zohľadňujúc doterajšiu dĺžku samotného namietaného konania, nedosahujú takú ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by

ústavnému súdu umožňovala po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru o porušení uplatneného základného práva sťažovateľa. Podľa názoru ústavného súdu celková dĺžka konania pred správnym súdom je stále v medziach ústavnej akceptovateľnosti.

10. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že napadnutý postup správneho súdu nevykazuje také ústavne relevantné nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohli reálne viesť k vysloveniu porušenia označených práv sťažovateľa, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

12. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by správny súd v ďalšom priebehu napadnutého konania pokračoval v spôsobovaní prierahov (resp. ak by celková dĺžka napadnutého súdneho konania dosiahla neprípustnú úroveň vo vzťahu k predmetu konania), toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok adresoval ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 16. apríla 2025**

**Luboš Szigeti**  
**predseda senátu**